Lieta Nr.C88257323
ECLI:LV:LRT:2024:0520.C88257323.4.S

Latgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2024.gada 20.maijā

Tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Elita Stivriņa,

tiesas sēžu sekretāre Diāna Moļavina, tulci /Persona B/,

piedaloties prasītājas /Nosaukums A/ pārstāvim zvērinātam advokātam /Persona C/,

atbildētājam /Persona D/, pārstāvim /Persona E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Nosaukums A/ prasībā pret /Persona D/ par darba tiesisko attiecību izbeigšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /Nosaukums A/ (turpmāk /Nosaukums A/) /Datums C/ iesniedza tiesā prasību pret/Persona D/ par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktu.

Prasītāja lūdz izbeigt /Nosaukums A/ 2013.gada 30.aprīlī nodibinātās darba tiesiskās attiecības, darba līgums Nr./Numurs A/, ar /Persona D/.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] Prasītāja norāda, ka /Datums A/ saņēma sūdzību no pasažiera, ka autobusa šoferis ir satvēris aiz skausta un izsēdinājis no autobusa zēnu.

[1.2] Prasītāja noskaidroja, ka autobusu vadīja /Persona D/.

/Datums A/ prasītāja izdeva rīkojumu Nr./Numurs B/ “Par paskaidrojuma sniegšanu”, kurā lūdza atbildētājam sniegt paskaidrojumu par sūdzībā norādītajiem faktiem, kā arī apliecināt, vai atbildētājs sastāv arodbiedrībā.

Atbildētājs sniedza paskaidrojumu, lūdzot saglabāt autobusa novērošanas kameru ierakstus.

[1.3] Prasītāja norāda, ka video ieraksts skaidri pierāda, ka /Datums A/, vadot /Adrese C/ autobusu, atbildētājs aiz jakas satvēra zēnu – nepilngadīgu personu, pielietojot fizisku spēku, nekādā veidā nepaskaidrojot zēnam savas rīcības iemeslu, izlika nepilngadīgo personu no autobusa pieturā, kura atrodas tālu no pilsētas robežām. Fiziskais spēks pret zēnu ir pielietots citu nepilngadīgu personu klātbūtnē. Zēnam netika izteikts lūgums pārsēsties uz citu autobusu.

Prasītāja norāda, ka videoierakstā nepilngadīgas personas pārsēšanās uz citu autobusu nav redzama.

[1.4] Darba aizsardzības instrukcijā Nr.60 "Darba aizsardzības instrukcija autobusa (mikroautobusu) vadītājiem" (turpmāk arī Darba aizsardzības instrukcija) 3.24.punktā ir noteikts – aizliegts būt rupjam (lamāties, rādīt nepiedienīgus žestus un kustības, apvainot, fiziski iespaidot) pret pasažieriem, kolēģiem, ceļa satiksmes dalībniekiem un citām personām. Darba aizsardzības instrukcijas 3.25.12.punktā ir noteikts – Autobusa un mazietilpības autobusa vadītājiem (autovadītājiem) aizliegts no autobusa salona izsēdināt (pieprasīt izkāpt no autobusa) bērnu vienu pašu, ja nav neviena pieaugušā, kas ir ar bērnu kopā). Vienmēr jāpārliecinās par bērna drošību un jādara viss iespējamais, lai bērns nepazustu, neapmaldītos.

Videoierakstā ir skaidri redzams, ka atbildētājs no autobusa salona izsēdina bērnu vienu pašu, atstājot to vienu pašu pieturā tālu no pilsētas, faktiski apdraudot nepilngadīgā bērna drošību.

Prasītājas ieskatā atbildētājs ir pielietojis fizisku spēku pret nepilngadīgu personu un apdraudējis bērna drošību, tādējādi atbildētājs pārkāpa vairākus Darba aizsardzības instrukcijā noteiktos punktus. Atbildētāja rīcība nav savienojama ar darbu, veicot pasažieru pārvadājumus. Prasītāja vēlas pārtraukt darba attiecības ar atbildētāju.

[1.5] Ņemot vērā, ka atbildētājs ir Latvijas dzelzceļnieku un satiksmes nozares arodbiedrības biedrs, prasītāja nosūtīja Latvijas dzelzceļnieku un satiksmes nozares arodbiedrībai vēstuli, kurā lūdza sniegt piekrišanu darba līguma uzteikšanai atbildētājam, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktu.

Latvijas dzelzceļnieku un satiksmes nozares arodbiedrība nedeva piekrišanu darba līguma uzteikumam.

[1.6] Prasība pamatota ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktu.

[2] Atbildētājs sniedza tiesai rakstveida paskaidrojumu, norādot, ka iebilst pret darba attiecību izbeigšanu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktu. Atbildētājs paskaidro, ka prasības pieteikumā norādītie fakti ir atspoguļoti nepilnā apmērā.

[2.1] Atbildētājs atzīst, ka /Datums A/ strādāja /Numurs C/ autobusā. Pēc izbraukšanas no pieturas /Adrese A/ tika nospiesta pieturas izsaukšanas poga. Nākamajā pieturā /Adrese D/ atbildētājs apturēja autobusu un atvēra durvis, lai nodrošinātu pasažieru izkāpšanu. Neviens pasažieris neizkāpa un atbildētājs aizvēra durvis, uzsāka kustību. Nekavējoties tika nospiesta pieturas izsaukšanas poga vēlreiz. Tā kā ātrums bija mazs, atbildētājs apturēja autobusu un atkārtoti atvēra durvis. Neviens pasažieris neizkāpa. Atbildētājs uzsāka kustību un pēc neilga laika tika nospiesta pieturas izsaukšanas poga. Nākamajā pieturā /Adrese B/ atbildētājs apturēja autobusu pasažieru izkāpšanai un atvēra durvis. Neviens pasažieris neizkāpa.

Atbildētājs norāda, ka vērsās pie pasažieriem, lai apskata, kas spaida pieturas izsaukšanas pogu. Viena pasažiere aizgāja uz autobusa galu, kur notika sarunas paaugstinātā tonī starp pasažieri un skolniekiem. Atbildētājs iegāja salonā un jautāja pasažierei, kas bez nepieciešamības iedarbina pieturas izsaukšanas pogu. Pasažiere un blakus stāvošais skolēns parādīja ar roku uz zēnu.

[2.2] Pieturā /Adrese B/ aiz atbildētāja vadītā autobusa apstājās nākamais tā paša/Numurs C/ autobuss. Atbildētājs pieņēma lēmumu izsēdināt zēnu, kurš pārkāpa braukšanas noteikumus, nākošajā autobusā. Pēc skolēna pārsēšanās nākamajā autobusā pieturas izsaukšanas poga bez nepieciešamības vairs netika iedarbināta.

Atbildētājs pārtraukuma laikā jautāja autobusa vadītājam, kurā bija pārsēdināts zēns, kas apstiprināja, ka pasažieris turpināja braukšanu ar to autobusu. Sakarā ar incidentu galapunktā "Autoosta" atbildētājs atbrauca ar kavējumu vairāk kā 5 minūtes.

[2.3] Atbildētājs norāda, ka darba devējs ir tiesīgs uzteikt darba līgumu tikai tad, ja pārkāpums ir rupjš. Darba devējs nav pamatojis un pierādījis rupjības elementu. Darba devējs nav pierādījis, ka radās vai varēja rasties zaudējumi, ietekmēta parastā darba gaita vai citas negatīvas sekas.

Atbildētājs uzskata, ka darba devējs nav pamatojis, kā izpaudies citu personu drošības un veselības apdraudējums, kas ir būtisks priekšnoteikums uzteikuma izsniegšanai.

Atbildētājs ir pārliecinājies, ka zēns nepaliks viens pieturā, jo pieturā piebrauca nākamais autobuss tajā pašā maršrutā. Spogulī pārliecinājās, ka pasažieris tajā iekāpj.

Uzskata, ka atbildētāja rīcība nav bijusi prettiesiska un tai ir attaisnojoši apstākļi, jo atbildētājam ir jāievēro grafiku, nodrošinot kārtību transportlīdzeklī un to, ka pasažieri ievēro noteikumus.

[3] Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja. Paskaidroja, ka puika, kurš tika izmests no autobusa, nebija tas, kurš spēlējās ar pieturvietas izsaukšanas pogu. Neviens nemēģināja izskaidrot, kāpēc sagrāba pasažieri aiz jakas un izgrūda pa durvīm. Ja atbildētājs uzskatīja, ka pasažiera rīcība nav pieņemama, tad Darba aizsardzības instrukcijā ir skaidri noteikts, kā jārīkojas. Darba aizsardzības instrukcijas 3.24.punktā ir noteikts, ka aizliegts fiziski iespaidot pasažieri, bet 3.25.12.punktā noteikts, ka aizliegts izsēdināt bērnu. Nav nozīmes, vai bija otrs autobuss. Tas bija publisks vardarbības akts.

Atbildētājs ir pārkāpis virkni normatīvo aktu. Prasītājas pārstāvis vērsa tiesas uzmanību uz pretrunām atbildētāja paskaidrojumos. Savā paskaidrojumā atbildētājs raksta, ka iztaujāja cita autobusa šoferi pārtraukumā, bet vienlaikus saka, ka, aizbraucot no pieturas, pārliecinājās, ka puika iesēdās citā autobusā.

No videoieraksta nav redzams, ka zēns, kuru atbildētājs izsēdināja, būtu spiedis pogu. Turklāt reaģēt uz nospiesto pogu ir autobusa vadītāja pienākums. Uzskata, ka nav iespējams konstatēt, vai pieturas izsaukšanas poga spiesta pamatoti vai nepamatoti. Nospiestai pogai ir informatīvs raksturs. Ja arī bērns ir spaidījis pogu, tas nav pamats izmest viņu no autobusa. Šoreiz paveicās, ka jauneklis neapmulsa un iekāpa otrā autobusā.

[4] Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina, bet apliecināja, ka apzinās, ka pielietojis vardarbību. Vienlaikus uzskata, ka Darba aizsardzības instrukcija ir vērsta uz darbinieku aizsardzību. No Darba aizsardzības instrukcijas 3.25.12.punkta izriet, ka bērnu ir jāvadā visu laiku, kamēr viņu nesagaidīs pieaugušais.

Poga tika spiesta ne vienu reizi vien un tā nebija, ka pirms tam nekas nenotika. Atbildētājs lūdza pārtraukt spiest pogu un brīdināja. Bērnu tiesību aizsardzības likums nosaka bērna pienākumu pret valsti.

Norāda, ka nav ņemts vērā otra autobusa vadītāja paskaidrojums. Tikko atbildētāja vadītais autobuss aizbrauca, pieturā piebrauca cits autobuss. Atbildētājs sazinājās ar šo vadītāju un pajautāja, vai puika iekāpa.

Uzskata, ka darba devējs varēja aprobežoties ar disciplinārsoda piemērošanu. Prasība pārtraukt darba attiecības ir pārspīlēta. Darba aizsardzības instrukcija netika pārkāpta, jo bērns nebija apdraudēts. Varētu dzirdēt, ko teica atbildētājs, ja darba devējs būtu saglabājis ierakstus. Atbildētājam nav bijuši citi pārkāpumi.

Motīvu daļa

[5] Ar 2013.gada 30.aprīļa Darba līgumu Nr./Numurs A/ ir pierādīts, ka /Persona D/ ir nodibinājis darba tiesiskās attiecības ar /Nosaukums B/. /Persona D/ pieņemts darbā par autobusa vadītāju.

Ieskatoties Komercreģistrā tiesa konstatē, ka 2015.gada 1.jūnijā daļa no /Nosaukums B/ reorganizācijas rezultātā ir pievienota /Nosaukums A/. Lietā nav strīda, ka pēc reorganizācijas atbildētājs turpināja darba tiesiskās attiecības ar /Nosaukums A/.

/Nosaukums A/ cēla tiesā prasību par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar /Persona D/, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktu.

Prasība ir celta tiesā, jo Latvijas dzelzceļnieku un satiksmes nozares arodbiedrība savā 2023.gada 16.novembra vēstulē nedeva piekrišanu darba līguma uzteikumam.

Tiesa secina, ka starp pusēm ir radies strīds, kas izspriežams pēc darba tiesisko attiecību regulējuma.

[6] Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktā noteikts, ka darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieku uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā, ja darbinieks rupji pārkāpis darba aizsardzības noteikumus un apdraudējis citu personu drošību un veselību.

No minētas tiesību normas izriet, ka darba tiesisko attiecību izbeigšana ir pieļaujam tikai tajā gadījumā, ja izpildās abi nosacījumi: ir rupji pārkāpti darba aizsardzības noteikumi un ir apdraudēta citu personu drošība un veselība.

[7] Lietā nav strīda, ka atbildētājs /Datums A/ vadīja autobusu /Adrese C/. Tāpat nav strīda, ka atbildētājs ir izsēdinājis no autobusa nepilngadīgu personu.

Prasītājas ieskatā atbildētājs rupji pārkāpa darba aizsardzības noteikumus un apdraudēja zēna drošību. Savukārt atbildētāja ieskatā Darba drošības instrukcija ir attiecināma uz darbinieku un atbildētājs nav apdraudējis zēna drošību, jo ir pārliecinājies, ka zēns iekāpj nākošajā autobusā.

Lai izlemtu, vai ir pamats pārtraukt prasītājas un atbildētāja darba tiesiskās attiecības, tiesai ir jānoskaidro, vai atbildētājs, izsēdinot nepilngadīgu personu no autobusa, ir pārkāpis Darba drošības noteikumus un tas ir apdraudējis šīs nepilngadīgās personas drošību un veselību.

[7.1] No atbildētāja paskaidrojuma izriet, ka autobusa salonā vairākkārt nepamatoti tika nospiesta pieturas izsaukšanas poga. Atbildētāja ieskatā izsaukums ir bijis nepamatots, jo pēc apstāšanās neviens no autobusa nav izkāpis ne pieturā "/Adrese D/", ne arī pieturā "/Adrese B/". Atbildētājs vērsies pie pasažieriem, lūdzot apskatīt, kurš spaida pieturas izsaukšanas pogu. Pēc tam atbildētājs pats iegājis salonā un izjautājis pasažieri. Viņa un vēl viens zēns parādīja uz nepilngadīgo personu.

[7.2] Tiesa konstatē, ka lietas materiāliem pievienotajā videoierakstā ir redzams, ka autobuss atrodas pieturvietā un ir redzami autobusa salonā esošie pasažieri.

Ar šo videoierakstu ir pierādījies atbildētāja apgalvojums, ka brīdī, kad atbildētājs ieiet salonā, sieviete un viens nepilngadīgais bērns parāda uz sēdošu nepilngadīgu personu. Atbildētājs nekavējoties pieiet pie šīs nepilngadīgās personas, satver aiz virsjakas ar abām rokām, izrauj viņu no sēdvietas un izstumj pa atvērtajām durvīm. Nepilngadīgā persona paliek pieturvietā, bet autobuss aizbrauc.

Videoierakstā nav dzirdama skaņa, tādēļ nav iespējams pārliecināties, ka atbildētājs, pirms ieiešanas salonā, ir vērsies pie autobusa pasažieriem.

[7.3] Tiesa konstatē, ka atbildētājs, sniedzot paskaidrojumu prasītājai /Datums B/, ir lūdzis saglabāt video un audio ierakstus.

Tiesa 2024.gada 8.februārī pieprasīja prasītājai iesniegt tās rīcībā esošos videoierakstus par /Datums A/ notikumu pieturvietā "/Adrese B/ par pasažiera izkāpšanu no /Persona D/ vadītā autobusa un iekāpšanu /Persona F/ vadītā /Numurs C/ autobusā.

Prasītāja 2024.gada 8.februārī sniedza tiesai atbildi, ka nevar izsniegt autobusu videonovērošanas kameru ierakstus par /Datums A/, jo tie tiek glabāti 30 dienas.

Tiesa konstatē, ka neskatoties uz atbildētāja /Datums B/ lūgumu saglabāt ierakstus, kā arī neskatoties uz to, ka prasība tiesā ir celta /Datums C/, kas ir pirms 30 dienu termiņa iestāšanās, prasītāja nav saglabājusi video un audio ierakstus par notikumu /Datums A/.

Kaut arī Darba likuma 125.pantā darba devējam uzlikts pienākums pierādīt, ka darba līguma uzteikums ir tiesiski pamatots, darba devējas rīcība, nesaglabājot tās rīcībā esošos pierādījumus: audioierakstus un ierakstus no citām videokamerām, kas varētu pierādīt atbildētāja apgalvojumus, norāda uz darba devējas negodprātību.

Šajā gadījumā tiesa atzīst par nepieciešamu piemērot Civilprocesa likuma 112.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ja puse atsakās iesniegt tiesai pieprasīto rakstveida pierādījumu, nenoliegdama, ka šis pierādījums atrodas pie tās, tiesa var atzīt par pierādītiem tos faktus, kuru apstiprināšanai pretējā puse atsaukusies uz šo rakstveida pierādījumu.

Prasītāja nenoliedza, ka viņas rīcībā bija video un audio ieraksti, bet, neskatoties uz atbildētāja lūgumu un tiesas pieprasījumu, tos neiesniedza. Tiesa secina, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 112.panta ceturto daļu, tiesa atzīst par pierādītiem visus tos atbildētāja apgalvojumus, kuru pierādīšanai atbildētājs bija lūdzis saglabāt video un audio ierakstus.

[7.4] Lietā nav strīda, ka kāds no pasažieriem ir vairākkārt spiedis pieturvietas izsaukšanas pogu, bet neviens no autobusa ne pieturā /Adrese D/un ne pieturā /Adrese B/ nav izkāpis. Prasītāja šo atbildētāja apgalvojumu neapstrīd.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 112.panta ceturto daļu, tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētājs ir vērsies pie pasažieriem, lūdzot apskatīt, kas spaida pieturas izsaukšanas pogu. Tāpat tiesa atzīst par pierādītu atbildētāja apgalvojumu, ka aiz viņa vadītā autobusa ir stāvējis cits tā paša maršruta autobuss, kurā izsēdinātā nepilngadīgā persona ir iekāpusi. To, ka nepilngadīga persona pieturvietā /Adrese B/ iekāpa citā autobusā, kas brauca aiz atbildētāja vadītā autobusa, pierāda arī liecinieka/Persona F/ liecība.

Tomēr minētais nepierāda, ka atbildētājs nav pārkāpis Darba aizsardzības instrukciju un nav apdraudējis bērna drošību.

[7.5] 2022.gada 3.maijā apstiprinātās Darba aizsardzības instrukcijas autobusu (mikroautobusu) vadītājiem 3.24.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts būt rupjam (lamāties, rādīt nepiedienīgus žestus un kustības, apvainot, fiziski iespaidot) pret pasažieriem, kolēģiem, ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām.

Savukārt, minētās instrukcijas 3.25.12.punktā noteikts, ka autobusa vadītājam ir aizliegts no autobusa salona izsēdināt (pieprasīt izkāpt no autobusa) bērnu vienu pašu (ja nav neviena pieaugušā, kas ir ar bērnu kopā). Vienmēr jāpārliecinās par bērnu drošību un jādara viss iespējamais, lai bērns nepazustu, neapmaldītos.

Atbildētājs nav apstrīdējis, ka ir iepazinies ar šo Darba aizsardzības instrukciju.

Tiesa konstatē, ka ar lietā iesniegto videoierakstu nepārprotami ir pierādīts, ka atbildētājs ir pārkāpis Darba aizsardzības instrukcijas 3.24. un 3.25.12.punktu.

Atbildētājs rupji satvēra nepilngadīgo pasažieri aiz virsdrēbēm un izstūma no autobusa. Lietā nav gūti pierādījumi, ka tieši šis pasažieris būtu vainojams pieturvietas izsaukuma pogas spiešanā. Pieauguša sveša vīrieša agresīva izturēšanās pret nepilngadīgu pasažieri nav attaisnojama pat tad, ja šis nepilngadīgais būtu nepamatoti spiedis pieturvietas izsaukšanas pogu. Šo atbildētāja rīcību neattaisno arī tas fakts, ka viņš vispirms vērsies pie pasažieriem un tie ir norādījuši uz šo nepilngadīgo personu.

[7.6] Atbildētājs norāda, ka nav apdraudējis bērna drošību, jo pārliecinājies, ka viņš iekāpj nākošajā autobusā.

No Darba likuma 101.panta pirmās daļas 5.punktā norādītā izriet, ka Darba aizsardzības noteikumu pārkāpumam, kurš varētu būt pamats darba tiesisko attiecību izbeigšanai ar darbinieku, ir jābūt tādiem, kas apdraudējis personu drošību un veselību.

Kaut arī tiesa iepriekš atzina par pierādītu, ka atbildētājs ir pārliecinājies, ka bērns iekāpj nākošajā autobusā, tas nepierāda, ka bērns atradās drošībā. Par bērna atrašanos drošībā liecina ne tikai bērna atrašanās fiziskā drošībā, bet arī tas, vai bērnam ir pietiekami resursi izkļūšanai no situācijas, kurā viņš ir nonācis. Piemēram, vai nepilngadīgajam ir saziņas līdzekļi, vai viņš zina savu izkāpšanas pieturvietu, vai viņam ir braukšanai derīgs dokuments un citi dažādi faktori. Tādēļ atbildētāja pārliecināšanās, ka nepilngadīgais pasažieris iekāpis nākošajā autobusā, pilnībā nenodrošina nepilngadīgā pasažiera drošību.

Vienlaikus ar nepilngadīgā pasažiera drošības garantiju ir nepieciešams pievērst uzmanību šī pasažiera veselības nodrošināšanai. Pieaugušas personas agresīva rīcība sabiedriskajā transportā, ja izrādītos, ka pasažieris nav bijis vainojams atbildētāja norādītajos pārkāpumos, var radīt nepilngadīgas personas veselības problēmas, kas var izpausties pēc kāda laika, jo nepilngadīga persona nespēj pilnvērtīgi novērtēt savas rīcības sekas un apzināties riskus. Tiesa pievienojas prasītājas norādei, ka pat tad, ja šis nepilngadīgais spēlējas ar pieturvietas izsaukšanas pogu, autobusa vadītājs nav tiesīgs viņu aizskart un izstumt no transportlīdzekļa.

Nav nepieciešams gūt pierādījumus, ka bērna drošībai un veselībai pastāvēja reāls apdraudējums, jo pats fakts, ka sveša persona aizskāra un izstūma no drošas vides nepilngadīgu personu, neatkarīgi no sekām ir uzskatāma par bērna drošības un veselības apdraudējumu.

Tiesa konstatē, ka prasītāja ir pierādījusi, ka atbildētājs ir rupji pārkāpis Darba aizsardzības noteikumus un tas ir apdraudējis citu personu drošību un veselību.

[8] Atbildētāja norāde, ka viņš agrāk nav saņēmis aizrādījumus, nav pietiekams pamats prasības noraidīšanai.

[9] Tiesa secina, ka ir pamats prasību apmierināt un izbeigt /Nosaukums A/ 2013.gada 30.aprīlī nodibinātās darba tiesiskās attiecības, darba līgums Nr./Numurs A/, ar /Persona D/.

[10] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenama valsts nodeva 70 *euro*, bet pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts labā ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumu 15 *euro*.

[11] Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē iesniedza zvērināta advokāta /Persona C/ rēķinu par juridisko palīdzību (sagatavošanos un pārstāvību) tiesā 2024.gada 27.februārī 363*euro* un rēķinu par juridisko palīdzību (sagatavošanos un pārstāvību) tiesā 2024.gada 18.aprīlī 544,50 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d)apakšpunktu prasītājai ir atlīdzināmi izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši — lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.

Tiesa atzīst, ka Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu var piemērot pēc savas iniciatīvas, jo darbinieks ir atzīstams par mazāk aizsargātu, salīdzinot ar darba devēju, un kaut arī tiesa ir atzinusi, ka prasītājas prasība par darba tiesisko attiecību izbeigšanu tiek apmierināta, ir jāņem vērā faktu, ka darbinieks zaudē darbu, kurā viņš ir ilgstoši strādājis.

Tiesa atzīst, ka prasītājas izdevumi advokāta atlīdzības samaksai ir samazināmi arī tādēļ, ka lieta tika izskatīta divās tiesas sēdēs, bet pirmā tiesas sēde 2024.gada 27.februārī tika atlikta prasītājas lūguma dēļ, jo prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus saviem apgalvojumiem.

Tādējādi izdevumi advokāta atlīdzības samaksai ir palielinājušies tieši prasītājas dēļ. Tiesa atzīst, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir piedzenami 544,50 *euro* atbilstoši samaksai par juridisko palīdzību otrajā tiesas sēdē.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.,15., 34., 41., 42., 44., 93., 97., 112., 193., 204.^{1}pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Izbeigt /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./Reģistrācijas numurs A/, un /Persona D/, personas kods /Personas kods A/, darba tiesiskās attiecības, kas nodibinātas ar 2013.gada 30.aprīļa Darba līgumu Nr./Numurs A/.

Piedzīt no /Persona D/, personas kods /Personas kods A/, /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, labā valsts nodevu 70*euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 544,50 *euro*.

Piedzīt no /Persona D/, personas kods /Personas kods A/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15*euro*. samaksu veicot saņēmējam: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (lietas dalībnieka vārds, uzvārds, civillietas numurs).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu noteikt termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Sprieduma pasludināšanas un pieejamības tiešsaistes sistēmā datums – 2024.gada 20.maijs.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā 20 dienu laika no sprieduma pasludināšanas – 2024.gada 20.maija, apelācijas sūdzību iesniedzot Latgales rajona tiesā.

Tiesnese Elita Stivriņa

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.